

[Gustav Pedersen.]

bliver færdige lige hen imod Udløbstiden, vil det være naturligt, at der i hvert Fald er nogen Tid tilovers til at behandle de Dækningslove, der til den Tid skal gælde. Jeg skal derfor anbefale, at man vedtager Forlængelsen af de forskellige Love, der er samlet i dette Lovforslag.

Thorkil Kristensen: Den nøje Forbindelse, der oprindeligt har været mellem de Forbrugsafgifter, der her foreslaas forlænget, og de Tilskud til Nedsættelse af Forbrugerpriserne paa visse Fødevarer, som det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen omtalte, er ikke længere til Stede; i hvert Fald er Forbindelsen noget løsere, end den oprindeligt har været. Forholdet er det, at man ikke i Øjeblikket med Bestemthed kan vide, hvor store Tilskud der bliver Brug for til disse Fødevarer. Man kan derfor heller ikke vide, hvor mange Penge der er nødvendige til Dækning af de tilsvarende Udgifter. Jeg opfatter derfor Stillingen saadan, at disse Afgiftslove ikke længere maa ses blot som et Led i de Prisordninger, der blev foretaget for disse Fødevarer, men at de i Virkeligheden i Dag snarere maa betragtes som et Led i den samlede Finanspolitik. Jeg har da ogsaa forstaaet den højtærede Finansminister saadan, at naar han forelagde disse Afgiftslove til Forlængelse, samtidig med at han forelagde andre Skatteforslag, skulde dette ses som et samlet finanspolitisk Program, og jeg har faaet det Indtryk, at de Skatter, der nu er foreslaaet, repræsenterer det, som Regeringen har tænkt sig at fremsætte af Skatteforslag vedrørende indeværende Finansaar. Jeg beder den højtærede Finansminister korrigere mig, hvis denne Opfattelse ikke er rigtig.

Jeg betragter altsaa disse Forbrugsafgifter som et Led i den samlede Finanspolitik, og det er da rimeligt at se dem i deres Sammenhæng med denne Finanspolitik i øvrigt. Nu er det jo meget svært at tage Stilling til Størrelsen af de Skatter, der er foreslaaet, naar man ikke kender Størrelsen af de Udgifter, der samtidig kan ventes, og selv om vi for nylig har faaet en finanspolitisk Oversigt af den højtærede Finansminister, er der jo alligevel visse usikre Faktorer i Billedet. Der er ikke blot Usikkerhed om Udgifterne til Fastholdelsen af de Priser, jeg nævnte før, men der er jo ogsaa Usikkerheden om Alders- og Invalidenteren, idet vi ikke i Øjeblikket kender den Skæbne, som Forslaget herom vil faa. Man kan som sagt ikke foretage nogen endelig Bedømmelse

af den Skattepolitik, Regeringen gaar ind for, da man ikke i Øjeblikket kender Størrelsen af de Udgifter, der kan forventes, og derfor ikke med Sikkerhed kan vide, hvilken Grad af Konsolidering der ligger til Grund for de foreliggende Skatteforslag. Jeg har imidlertid forstaaet, at denne Regering ligesom den foregaaende er af den Opfattelse, at man i den nuværende Tilstand bør tilstræbe en Konsolidering, og det hilser vi naturligvis med Tilfredshed.

Man kan saa diskutere, hvilken Art af Skatter man fortrinsvis skal bruge til dette Formaal, og paa dette Omraade er vi ikke i samme Grad enige med den nuværende Regering. I det Skattelovskompleks, som er forelagt, spiller direkte Skatter, nemlig en Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten, en betydelig Rolle. Det er jo et Brud paa den finanspolitiske Linie, mit Parti har søgt at følge, og vi kan derfor ikke følge Regeringen, naar den har ladet disse direkte Skatter udgøre en saa stor Del af sit Skatteprogram. Vi stiller os venligere over for direkte Skatter for Ikke-Forsørgere end for andre, hvad vi jo selv har tilkendegivet ved det Forslag om en Særskat paa Ikke-Forsørgere, som vi forelagde i Foraaret, dog saaledes at den kunde konverteres til en bunden Opsparing. Men disse Spørgsmaal gaar jeg ud fra at mit Partis Ordfører vedrørende det næste Lovforslag vil gaa ind paa.

Jeg finder derimod Anledning til at gøre et Par Bemærkninger om det mere generelle Forhold mellem direkte og indirekte Skatter, idet jeg har den Opfattelse, at Regeringen ligesom dens Parti i den Tid, vi var Regeringsparti, mener, at der er lagt ensidig Vægt paa Forbrugsafgifterne i de senere Aar, at disse er kommet til at spille en uforholdsmæssig stor Rolle. Jeg vil gerne have Lov til at fremhæve, at dette ikke er rigtigt. Jeg har allerede tidligere, nemlig under Finanslovdebatten for nylig, fremhævet, at der er andre Lande, f. Eks. Sovjetunionen, hvor Forbrugsafgifter spiller en helt anderledes dominerende Rolle end her i Landet. Der er ganske vist ogsaa Lande som f. Eks. Sverige, hvor man har lagt forholdsvis stor Vægt paa de direkte Skatter i de sidste Aar, men jeg har Indtryk af — og jeg dømmes her efter en Udtalelse, den svenske Finansminister fremsatte for et Par Maaneder siden —, at man dér er ved at synes, man er gaet lovlig langt i den Retning. Den svenske Finansminister bebudede da ogsaa, at man kunde vente Forbrugsafgifter, og han bebudede lignende Arter af Forbrugsafgifter som dem, vi havde foreslaaet.